

er jeg paa det Nene med, at det, naar den Undersøgelse, som jeg forventer vil blive foretagen, er tilendebragt, vil blive forkastet, og da jeg har denne Overbevisning, skal jeg anbefale, at Sagen henvises til det Udvalg, som vil blive nedsat angaaende Valgbrevets Prøvelse.

Bille: Hvis jeg før kom til at gjøre en Afbrudelse, som ikke var ganske parlamentarisk, saa var det en naturlig Følge af Indignation over, at det upaatakt skal kunne siges i Forsamlingen her til et Medlem, at han „ikke ønsker“ en Undersøgelse af en vis Bestaaffenhed. Det ærede Medlem, som talte, lod mig høre, at der var sørt Klage over forskjellige Tryk, som vare udøvede, og han mente, at jeg havde forbigaaet denne Klage. Det er saa langt fra, at jeg har forbigaaet det, at jeg netop har oplæst begge de paagjældende Passus og gjort opmærksom paa, at disse Klager i sig selv vare saa løse og saa almindelige, at de ikke gave allermindste Gaandtag for en virkelig Undersøgelse. Dernæst sagde det ærede Medlem, at han havde Underretning om, at et saadant Tryk var udøvet fra Høsten og Ordbæklunde og Gud ved hvorfra; men det er dog temmelig umuligt for os at tage Hensyn til Dplysninger, som ærede Medlemmer maatte være i Besiddelse af, men som ikke ere os forelagte. Endvidere kom det ærede Medlem og sagde, at, naar jeg opponerede herimod, saa var det formodentlig, fordi jeg ikke holdt af at faae undersøgt, om der var udøvet noget Tryk fra Herregaardenes Side. Dette tillader jeg mig at betragte som en overmaade nærgaaende Insinuation, saa nærgaaende, at jeg havde ventet at faae Bestyttelse derimod af den høitærede Formand.

Den midlertidige Formand (Krabbe): Jeg er i den Henseende ikke af samme Mening som det ærede Medlem. Det er jo en bekendt Sag, at det Tryk, som der her er Tale om, ansees af nogle ærede Medlemmer, om ikke just for moralsk berettiget, saa dog for ikke forkasteligt efter Loven; og da der efter en saadan Anskuelse ikke kan ventes noget for Sagen nyttigt Resultat af en Undersøgelse, er det en Mening som et Medlem meget godt kan vedkjende sig, at han ikke ønsker nogen Undersøgelse. Hvis altsaa det ærede Medlem skulde have denne Mening, saa vil jeg ikke anse den for i nogen Maade mindre ærende for ham, og selvfølgelig kan jeg heller ikke anse det for uberettiget, at et andet æret Medlem — maaste med Urette, maaste med Rette — forudsætter en saadan Mening hos ham. Naar det ærede Medlem fralægger sig denne Mening, er det derefter givet, at man ikke har Lov til at tillægge ham den; men inden han har fralagt sig den, kan jeg ikke se, at der er noget Fornærmende for det ærede Medlem i at forudsætte den hos ham. Havde jeg kunnet se

dette, vilde jeg have paatakt det, og da jeg nu ser, at hin Ytring har haft den Virkning, at det ærede Medlem har søt sig fornærmet, saa beklager jeg, at saadan Virkning er frembragt.

Bille: Det Fornærmelige ligger efter min Mening fortrinsvis deri, at Ytringen kommer fra den Side, hvor man betegner dette Tryk som stridende mod Valgloven, som en Krænktelse af den simple Mandes Samvittighedsfrihed og som et Indgreb i den Ringes og Fattiges Landsfrihed. Naar man saa siger til Folk paa den anden Side, at de ikke ønske dette undersøgt, saa ligger deri, netop med en saadan Opfattelse, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller gjøre gjældende, Noget, som jeg betragter som fornærmeligt, og jeg kan kun beklage, at der i den Henseende er en Disfents mellem den ærede Formand og mig. Hvad jeg har at bemærke, skal ikke blive langt. Særlig skal jeg gjøre den sidste ærede Taler opmærksom paa, at han synes at befinde sig paa et fuldkommen urigtigt Standpunkt, naar han antager, at Anledningen til at bestride et Valgs Gylldighed staar i Forhold til det Stemmetal, hvormed den valgte Kandidat har seiret over Modkandidaten; det er et Grundlag, som man aldeles ikke kan bygge paa. Ved et Valg kan der være 300 Stemmers Forskjel, og dog kan der være ophyst saadanne Misligheder, at man bør søge det undersøgt, og maaste komme til det Resultat, at man bør kassere det, medens der ved et andet Valg kan være en eneste Stemmes Forskjel, og dog bør Valget godkjendes. Dette har altsaa ikke det Fjerneste paa sig. Vi vare enige om at henvise Valget i Sørljøbing, uagtet den store Forskjel, til nærmere Undersøgelse, fordi der aldeles Intet forelaa til Dplysning om de i Klagen fremsatte Punkter, og det, fordi disse Punkter i og for sig vare af en graverende Natur, thi Valgbestikkelse anser jeg omtrent for det Groveste af det, der kan komme frem i Form af Klage. Det ærede Medlem har fuldkommen Uret, naar han vil drage den mindste Slutning fra Valget i Sørljøbing til dette. Her foreligge hvad vi anse for fuldstændige Dplysninger, og derfor have vi troet at burde godkjende Valget nu, medens vi henviste det andet Valg til Undersøgelse. Overalt, hvor vi have fundet, at der forelaa tilstrækkeligt Svar paa de fremsatte Anker, der vilde vi have, at en Afgjørelse skulde træffes. Den ærede Ordfører for Afdelingen vilde belære mig om, at jeg slet ikke vidste Bested om, hvad Sogneraadene kunde gjøre, og i det Hele om, hvorledes det gif for sig ude paa Landet. Det er en ganske mærkværdig Svrigghed, hvormed de Herrer kaste sig over dette Punkt. De ville selv vide Bested om alle mulige Ting, vedrørende de høieste og største som de mest lokale Forhold, men de blive yderst irriterede, naar Nogen tillader sig at tale om, at der paa Landet foregaar Et og Andet, der ikke er i sin